

تمرین کار گروهی مجازی

فاطمه بدری

مناسب برای پایه‌های اول، دوم و سوم ابتدایی
در حوزه‌های درسی مختلف

تقویت مهارت کار گروهی مهارتی است که در فضای مجازی کمتر می‌شود به آن پرداخت، اما همه ما می‌دانیم نقش مهمی در روند آموزش کودکان در مدرسه دارد.

با توجه به مجازی شدن آموزش، جای کار گروهی در فعالیت‌هایمان بسیار خالی بود. ما، در همفکری با گروه مریبان، تصمیم گرفتیم به فعالیت‌های گروهی بیشتر بها دهیم و روی آن تمرکز بیشتری داشته باشیم تا کودکان کلاس اولی‌مان مهارت کارکردن در گروه را بیشتر فرا گیرند.

یکی از بسترهای مناسب برای گروه‌بندی بچه‌ها و انجام کار گروهی، اتاق‌های زیرمجموعه در برخی پلتفرم‌های کلاس‌های مجازی است.

در مرحله اول فعالیت، به بچه‌ها توضیح دادم که قرار است در گروه‌های کوچک چهارنفره وارد اتاق مجازی بشوند. هر گروه قرار است فقط با استفاده از اشکال هندسی، یک نقاشی مشترک روی تخته بکشد. بنابراین باید هم‌فکری کنند که چه چیزی بکشند و سپس هریک بخشی از ایده را روی تخته اجرا کند. زمان این فعالیت را ۱۰ دقیقه در نظر گرفتم.

بچه‌ها را به اتاق‌های زیرمجموعه فرستادم و خودم هم تک‌تک به هر گروه سر می‌زدم و با اعضای گروه گفت‌وگو می‌کردم یا شنونده گفت‌وگوهایشان با یکدیگر بودم. در گروه‌ها هرج‌ومرجی به پا بود و می‌شد گفت تقریباً در هیچ گروهی فعالیت به خوبی پیش نرفت و فقط تخته هر گروه خط‌خطی شد.

وقتی بچه‌ها به کلاس اصلی برگشتند، از هر نفر پرسیدم از همکاریتان در گروه راضی بودید؟

هر کودک از حس و حالش گفت و از این‌که چرا ناراضی بود.

مشکلاتی که بچه‌ها می‌گفتند را روی تخته کلاس با رنگ‌های مختلف می‌نوشتیم. برای بچه‌ها خیلی مهم بود حتماً مشکلیشان از سوی من نوشته شود. مشکلاتی هم‌چون:

- بچه‌ها با هم هم‌فکری نمی‌کردند.
- هیچ‌کس با هیچ‌کس حرف نمی‌زد و به سوال هم جواب نمی‌دادند.
- وقت کم بود و نشد ایده‌ای اجرایی شود.
- بچه‌ها نقاشی هم را خط‌خطی می‌کردند.
- بچه‌ها نقش مدیر گروه را مدام از هم می‌گرفتند و دسترسی به تخته را برای باقی اعضای گروه می‌بستند و

...

جلسه بعد، باز هم اجرای همین فعالیت را در پیش گرفتم. این بار تصویری مشکلات کار گروهی در اتاق‌ها (که جلسه پیش گفته بودند و من نوشته بودم) را روی تخته کلاس نمایش دادم. سپس آن مشکلات را با هم مرور کردیم و بچه‌ها در گروه‌های چهارنفره به مدت ۱۰ دقیقه وارد اتاق‌های زیرمجموعه شدند.

این بار فضا آرام‌تر بود و با هم مشورت و همفکری می‌کردند. پس از پایان مدت زمان کار گروهی، وقتی به کلاس اصلی بازگشتند گفت‌وگو را با این پرسش آغاز کردم. چه احساسی دارید؟ هرکس احساسش را می‌گفت. اکثراً احساس شادی یا خوشحالی داشتند و چهار، پنج نفری هم همزمان احساس شادی و خشم یا خشم و ناراحتی داشتند.

وقتی همه بچه‌ها فقط احساسشان را گفتند، من آن‌ها را روی تخته نوشتم. سپس از هرکس پرسیدم «فکر می‌کنی چه کاری باید انجام دهیم تا این احساس را نداشته باشی؟»

این بار پیشنهاد‌های بچه‌ها را در قالب جمله‌های مثبت روی تخته با رنگ‌های مختلف نوشتم:

چه کنیم کار گروهی‌مان عالی پیش برود

- زمان کافی داشته باشیم.

- احساس‌های خود را به هم گروهی‌هایمان بگوییم.

- همه اعضای گروه به قوانین پایبند باشند.

- به کار هم احترام بگذاریم و کار هم را از بین نبریم.

- دسترسی به تخته را از یکدیگر نگیریم.

• زمان کافی داشته باشیم.

• احساس‌های خود را به هم گروهی‌هایمان بگوییم.

• همه اعضای گروه به قوانین پایبند باشند.

• به کار هم (نقاشی روی تخته) احترام بگذاریم و کار هم را از بین نبریم.

• دسترسی به تخته را از یکدیگر نگیریم.

در حال حاضر این پیشنهادها را به صورت پوستری درست کرده‌ام. من به دلیل محدودیت زمانی که داشتم، خودم این پوستر را طراحی کردم اما پیشنهاد می‌کنم مربی زمانی را به طراحی پوستر از سوی خود کودکان اختصاص دهد. زمانی که کودکان خود فعالیت‌هایی را طراحی یا قانونی را وضع می‌کنند، توجهشان به محتوای آن بسیار بیشتر از زمانی است که مربی آن را به تنهایی انجام می‌دهد و نتیجه کار را در اختیار ایشان می‌گذارد. هر بار پیش از آغاز کار گروهی و رفتن به اتاق‌های زیرمجموعه، این موارد را با هم مرور می‌کنیم. چالش‌های بچه‌ها به

حداقل رسیده است. یکی از نمونه‌های صلح‌آمیز کار گروهی مربوط به چند روز پیش است وقتی بچه‌ها باید در گروه‌های کوچک خود وارد اتاق‌های زیرمجموعه می‌شدند و درباره مراحل درست کردن سالاد گل کلم و انار گفت‌وگو می‌کردند، سپس مراحل را به نوبت نقاشی می‌کردند.

این بار از پیش، در هر گروه یک نفر را مدیر کردم و تاکید کردم دیگران دسترسی به تخته و نقش مدیریت را از او نگیرند.

به هر گروه سر می‌زدم. بچه‌ها ابتدا با هم گفت‌وگو و بحث می‌کردند که اول گل کلم خرد شده را بریزند یا انار یا سس. پس از این‌که به توافق رسیدند، مدیر گروه دسترسی به تخته را برای همه باز کرد و هریک از اعضا، یکی از مراحل درست کردن سالاد گل کلم را نقاشی کرد.

من از تخته هر گروه عکسی انداختم. وقتی بچه‌ها به گروه بازگشتند، تصویر کار گروهی هر گروه را به نمایش می‌گذاختم و یکی از اعضا به نمایندگی از دیگران، کار گروه خود را توضیح می‌داد.

این بار که از حس و حالشان پرسیدم، همه احساس خوبی داشتند.

پس از این تجربه و تجربه‌های بعدی، اگرچه مشکلات کار گروهی ماه‌نوز هم گاهی در جنبه‌های مختلف نمایان می‌شود، اما نسبت به آغاز سال تحصیلی به حداقل رسیده است و هر بار هم بهتر می‌شود.

اطلاعات تماس:

@baztabschool

@baztabschool

ایمیل:

info@baztab.school.ir

baztab.school.ir وبسایت: